

ความสำคัญของอาหารท้องถิ่นกับเศรษฐกิจชุมชน

เศรษฐกิจชุมชน หมายถึง กิจกรรมทางเศรษฐกิจต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นการผลิตการบริโภค

การจำหน่ายจ่ายแจกที่คนในท้องถิ่นชุมชนได้มีส่วนร่วมคิดร่วมทำร่วมรับประโยชน์ของประชาชน และร่วมกันเป็นเจ้าของ เศรษฐกิจชุมชนมีรากฐานมาจากศักยภาพของชุมชน ภูมิปัญญาของชุมชน หรือทุนในชุมชน อาทิ วัฒนธรรม ประเพณี สภาพภูมิประเทศ ความหลากหลายทางทรัพยากรที่มีอยู่

ที่มา: <https://www.stou.ac.th/stouonline/LOM/data/sec/Alternative/01-01-01.html>

เศรษฐกิจชุมชนมีลักษณะสำคัญ คือ

ครอบครัวเป็นหน่วยการผลิต แรงงานของสมาชิกในครอบครัวเป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุด เป็นปัจจัยที่สำคัญต่อการอยู่รอดของครอบครัวต่อความพอเพียง และต่อความสามารถในการพึ่งตนเอง ตามแนวคิดเศรษฐกิจชุมชน ชุมชนเป็นตัวของตัวเอง มีพลวัต และสามารถที่จะอยู่รอดด้วยตัวเองได้ พัฒนาเคียงคู่ไปกับพัฒนาการของระบบทุนนิยม

เศรษฐกิจชุมชนที่พึ่งปรารถนา คือ

กิจกรรมเศรษฐกิจ ทั้งภาคเกษตรกรรม ภาคอุตสาหกรรม และภาคบริการ ที่คนในชุมชนท้องถิ่นมีส่วนร่วมคิดร่วมทำ ร่วมรับผลประโยชน์ และร่วมเป็นเจ้าของ โดยการพัฒนาจากฐานของ “ศักยภาพของท้องถิ่น” หรือ “ทุนในชุมชน” ซึ่งรวมถึงเงินทุน แรงงาน วัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น พิพิธภัณฑสถาน ทัศนียภาพ แหล่งน้ำ ความหลากหลายทางชีวภาพ สภาพภูมิประเทศ ลักษณะภูมิอากาศ ฯลฯ

ทุนทางวัฒนธรรม

“ทุน” คือ การสร้างรายได้

“วัฒนธรรม” คือ ความดี ความงามของท้องถิ่น

ทุนทางวัฒนธรรม

คือ มรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมของชาติซึ่งกรมส่งเสริมวัฒนธรรมของกระทรวงวัฒนธรรมกำหนดไว้มี 7 สาขา คือ

1) ภาษา

- 2) วรรณกรรมพื้นบ้าน
- 3) ศิลปะการแสดง
- 4) แนวทางปฏิบัติทางสังคม พิธีกรรม และงานเทศกาล
- 5) งานช่างฝีมือดั้งเดิม
- 6) ความรู้และแนวปฏิบัติเกี่ยวกับธรรมชาติและจักรวาล
- 7) กีฬา

ที่มา: นายสหวัดน์ แน่นหนา การเพิ่มมูลค่าให้แก่ทุนทางวัฒนธรรม

ทุนวัฒนธรรมเป็นรากฐานที่สำคัญในการผลักดันให้นำภูมิปัญญา และวัฒนธรรมมาสู่การสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจ

เศรษฐกิจสร้างสรรค์จากทุนทางภูมิปัญญา

เศรษฐกิจสร้างสรรค์ คือ การพัฒนาระบบเศรษฐกิจโดยใช้ความคิดสร้างสรรค์บนฐานขององค์ความรู้ ทรัพย์สินทางปัญญา และการศึกษาวิจัยซึ่งเชื่อมโยงกับวัฒนธรรม พื้นฐานทางประวัติศาสตร์การตั้งสมมติฐานของสังคม เทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อใช้ในการพัฒนาธุรกิจ การผลิตสินค้าและบริการในรูปแบบใหม่ซึ่งสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจหรือคุณค่าทางสังคม

ที่มา: <http://www.dce.arch.chula.ac.th/creative-economy/>

- เศรษฐกิจสร้างสรรค์เกิดจากทุนทางปัญญาที่สามารถอยู่ในรูปแบบของ“ฐานความรู้”เดิม หรือ“ความรู้ใหม่” ที่จะสามารถนำไปใช้ต่อยอดความคิดโดยทุนในลักษณะนี้สามารถเกิดได้จากทุนมนุษย์ (Human Capital) เช่น ศึกษาและการฝึกอบรมที่นำมาสู่ความคิดใหม่
- ทุนทางวัฒนธรรม (Culture Capital) เช่น วัฒนธรรมดั้งเดิมของไทยและทุนทางสังคม (Social Capital) เช่น ขนบธรรมเนียมและองค์ความรู้ในท้องถิ่น เป็นต้น แล้วนำมาประยุกต์ใช้ให้เกิดผลผลิต/บริการ
- สามารถสร้างคุณค่า/มูลค่าได้อย่างเป็นรูปธรรม ผ่านความคิดที่สร้างสรรค์ ต่อยอดไปสู่ทั้งการสร้าง "ความแตกต่าง" ซึ่งจะส่งผลต่อการ "สร้างมูลค่า และคุณค่า" สอดคล้องกับคำว่า นวัตกรรม (Innovation) คือคิดแปลก ปรับปรุง สร้างใหม่ ให้เกิดประโยชน์ต่อการนำไปใช้นั่นเอง

Soft Power

▶ กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (อว.) เป็นส่วนหนึ่งในการสนับสนุนนโยบาย “ซอฟต์แวร์ไทย” ของรัฐบาล ผ่านการเข้าไปสนับสนุนใน 3 ส่วนสำคัญคือ

1. การพัฒนากำลังคนให้มีทักษะสูงขึ้น
2. การใช้ข้อมูลทางวิชาการเสริมในประเด็นสำคัญเพื่อให้ซอฟต์แวร์ไทยได้รับความเชื่อถือในระดับโลก
3. การจัดโครงสร้างพื้นฐานทางเทคโนโลยี และนวัตกรรมสำหรับอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ใน 11 สาขา ประกอบด้วย

1. อาหาร
2. กีฬา
3. งานเทศกาล
4. ท่องเที่ยว
5. ดนตรี
6. หนังสือ
7. ภาพยนตร์
8. เกม
9. ศิลปะ
10. การออกแบบ
11. แฟชั่น

เพื่อสนับสนุน และผลักดันให้ประเทศไทยขึ้นเป็นหนึ่งในผู้นำของโลกในเรื่องซอฟต์แวร์

ที่มา: <https://www.mhesi.go.th/index.php/all-media/infographic/9683-661108general.html>

